

علم‌الهدی؛ ثابت کرده‌ام که ضد هنر نیستم
پاسبان حرم امام رضا (ع) هستم
اجازه اباحه‌گری نمی‌دهم

گروه سیاست: حجت الاسلام علم‌الهدی، نماینده ولی فقیه در استان خراسان رضوی، گفته است: «من ضد هنر نیستم و این را ثابت کرده‌ام»، اگر چه او نشانه‌هایی مبنی بر این اثبات ارائه نکرده است. او پیش از این هم در گفت‌وگویی گفته بود...

صفحه ۶

سه‌شنبه ۲۴ مهر ۱۳۹۷ • ۶ صفر ۱۴۴۰ • ۱۶ اکتبر ۲۰۱۸

تنترها

زنگ‌ها برای شهردار تهران به صدا درآمد؟

صفحه ۱۲

ناامیدی اصولگرایان از ملاقات با روحانی

صفحه ۶

ترامپ در «سی‌بی‌اس»

پوتین احتمالاً در ترور مخالفان و منتقدان خود نقش داشته

صفحه ۷

دبیر اجرایی گروه اقدام مالی تشریح کرد

انتظارات FATF از ایران

صفحه ۵

نمایندگان پاسخ می‌دهند

ابزار نظارت یا فشار؟ محمد بهشتی در همایش موزه‌شناسی و تقدس در ایران هر چیزی وجه آسمانی دارد

صفحه ۱۰

حرف اول

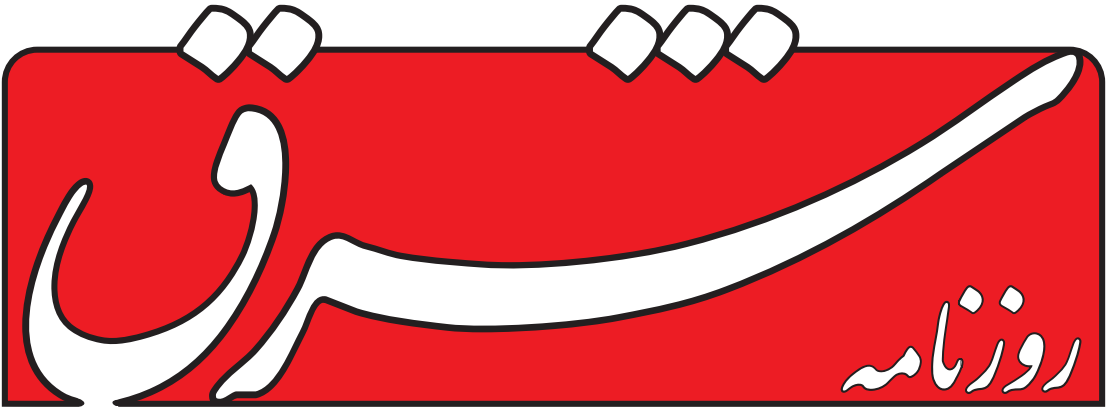
عیوب راهکار چریل علیه ترامپ

فریدون مجلسی - تحلیلگر روابط بین‌الملل

آقای روزبه کردونی در سرمقاله «شرق» در پنجشنبه ۱۹ مهر به سیاست‌مردان توصیه کرده بودند که در مواجهه با ترامپ از راهکار چریل در پاسخ به عهدشکنی‌های هیتلر، پس از زیرآگاهداشتن توافق‌نامه مونیخ، درس بگیرند. او در پاسخ به اصرار سیاست‌مدارانی که برای رسیدن به صلح گفت‌وگو را تجویز کرده بودند، گفته بود: «فقط وقتی با هیتلر مذاکره می‌کنم که یک حمله شکست‌خورده به انگلستان داشته باشد» و از سیدحسن نصرالله، رئیس حزب‌الله لبنان نقل کرده بودند که گفته بود: «ایالات متحده آمریکا و هم‌پیمانانش می‌خواهند آنچه را با جنگ به دست نیاورند، بدون جنگ به دست بیاورند» و باز از چریل نقل کرده بودند که: «اگر همه ما وظایف خود را به‌درستی انجام دهیم و هیچ تدبیری مورد بی‌توجهی و فراموشی واقع نشود و بهترین تدابیر و ترتیبات لازم اتخاذ شود، آن‌گاه موفق خواهیم شد که از سرزمین خود دفاع کنیم». در پایان با توصیه بر لزوم تقویت انسجام درونی و مقابله متحدانه و مدیرانه با دشمن عهدشکن فرموده‌اند مانند جنگ با صدام که «وقتی همه با هم بودیم، از جنگ تحمیل‌شده از سوی صدام پیروز بیرون آمدیم»؛ ضمن تأیید اینکه خروج شتاب‌زده ترامپ از برجام خلاف اصول حقوقی بود و بهترین تدبیر رعایت می‌شد آن همان دیپلماسی غیرنظامی معقول در قالب و در پناه رعایت ضوابط و اصول حاکم بر حقوق و روابط بین‌الملل، رعایت لحن و منش اصولی و درست در مجمع عمومی سازمان ملل، باقی‌ماندن ایران بر سر تعهداتش در برجام و مراجعه به دادگاه لاهه بوده است. رفتاری که اگر در گذشته نیز رعایت می‌شد کار به کاغذپاره و اینجا نمی‌کشید. اما تجویز نسخه اروپایی چریل در نیمه اول قرن بیستم در مقابله با هیتلر، برای درمان خصومت کنونی ایران و ترامپ، در نیمه اول قرن بیست‌ویکم درست به نظر نمی‌رسد. نه ترامپ در جایگاه هیتلر و نه ایران در جایگاه بریتانیا آن زمان است و اختلاف ترامپ با ایران را هم نمی‌توان با جنگ صدام مقایسه کرد. فراموش نکنید هیتلر ۲۰ سال پس از شکست و تسلیم بلاشرط آلمان در برابر بریتانیا، فرانسه و آمریکا، در مقابل فاتحان آن جنگ به علاوه شوروی، برای انتقام‌جویی نظامی قد علم کرد. بریتانیا هم بزرگ‌ترین و مقتدرترین و صنعتی‌ترین امپراتوری جهان بود که هنوز آفتاب در افق‌هایش غروب نمی‌کرد.

ادامه در صفحه ۴

در نشست اقتصاددانان با رئیس‌جمهور مطرح شد

تصمیم سران ۳ قوه برای تصویب FATF

صفحه ۴

خاطرات اشتون، مسئول پیشین سیاست خارجی اتحادیه اروپا از برجام

مایه شرمساری است پس از برجام به جلو حرکت نکردیم

صفحه ۲

یادداشت

سرنوشت هنر، در دستان سازمان خلق‌الساعه

مسعود هوشمندزاده

دولتمردان می‌کوشند با دقت هرچه تمام‌تر و از طریق جلب مشارکت این قشر، نگاهی کاملاً تخصصی به مقوله فرهنگ و هنر داشته باشند تا فرایند توسعه همه‌جانبه، درست و کامل طی شود.

۲- ردیف (۱) از بند (ج) ماده ۹۲ قانون برنامه ششم توسعه، دولت را مکلف کرده «تمهیدات قانونی لازم را جهت امنیت شغلی اصحاب فرهنگ و هنر و مطبوعات و قلم و صداوسیما و رسانه و استقرار نظام صنفی بخش فرهنگ» اتخاذ کند. بر همین مبنا، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از مدت‌ها قبل با دعوت از تشکل‌های حرفه‌ای بخش فرهنگ و هنر و بزرگان و پیش‌کسوتان این بخش‌ها و برگزاری چندین جلسه کارشناسی تلاش کرده تا اجرای این مهم را با کسب نظر و هم‌اندیشی صاحبان و ذی‌نفعان اصلی این قانون محقق کند. اگرچه تاکنون اعضای شرکت‌کننده در این جلسات، به دلیل پیچیدگی مناسبات و نیز ناهمگونی رشته‌های فرهنگی و هنری، به جمع‌بندی نهایی نرسیده‌اند و بعضاً معتقدند دستیابی به یک نظام جامع که دربرگیرنده همه فعالان فرهنگی و هنری باشد، ناممکن به نظر می‌رسد و اساساً بخش فرهنگی و هنری کشور فاقد وصف «صنفي» است و یک «حرفه» محسوب می‌شود و باید ذیل قوانین کار و تأمین اجتماعی مورد حمایت قرار بگیرند، اما همچنان در حال رایزنی و مشورت برای حل تناقضات قانونی و پیداکردن بهترین راه‌حل برای برون‌رفت از مشکلات بخش فرهنگ و هنر هستند.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

ملاحظاتى در باب نظریه الگوی اسلامی – ایرانی

عبدالکریم گواهی

از دیگر ضرورت‌های طراحی و تبیین یک الگوی اسلامی-ایرانی پیشرفت جواب‌دادن مکاتب و الگوهای رایج شرقی و غربی در این زمینه به‌نجوی کامل و همه‌جانبه است؛ به‌نجوی که بعضی از آنها به سودباوری مطلق، بعضی دیگر به ماده‌پرستی (ماتریالیسم) و پوچ‌گرایی (نیپیلیسم)، بعضی دیگر حتی به هرج‌ومرج‌باوری (آنارشیزم)، بعضی به نفی خداوند و پیروی از شیطان، بعضی از مکاتب نوظهور زاین به آزادی کامل و رهاشدن از هر قیدوبند اخلاقی، بعضی به حکومت علم بر عقل و جان آدمیان (ساینتیسم) و بعضی دیگر به ظهور و بروز نواقص و کمبودهای فرهنگی، اخلاقی و معنوی دیگر انجامیده‌اند؛ تاجایی‌که بعضی از بزرگان فکر و اندیشه مغرب‌زمین از «هشت گناه بزرگ انسان متمدن» (ترجمه دکتر محمود و دکتر فرامرز بهزاد، کتاب زمان، ۱۳۵۸)، «ظهور و سقوط لیبرالیسم غرب» (آنتونی آربلاستر، برگردان عباس مخبر، نشر مرکز، ۱۳۶۷) و این اواخر «جنگ تمدن‌ها» (ساموئل هانتینگتن) سخن به میان آورده‌اند. البته طرح این سخن به معنای نفی پیشرفت‌های محیرالعقول غرب در بسیاری از زمینه‌های علمی و فناوری نیست. یقیناً چنین پیشرفت‌های شگفت‌آوری بوده که امروزه در بسیاری از کشورهای پیشرفته شرق و غرب عالم و جهان صنعتی، درآمد سرانه مردم، وضع بیمه و سلامت و رفاه و معیشت و امکان یک زندگی کم‌دغدغه و بی‌دردسر برای عموم مردم فراهم شده است؛ بنابراین از این بابت دین بزرگی به مردم شریف این مرز و بوم وجود دارد که ۳۵ سال بعد از وقوع انقلاب اسلامی هنوز مسائل و نیازهای اولیه زندگی آنها تأمین نشده است. گویا «الدنيا مزرعه الاخره» و «من لا معاش له لا معاد له» فراموش شده است! اما متأسفانه این پیشرفت در غرب در بسیاری از جهات همراه با غفلت از دین و معنویت و اخلاق و تعالی‌گرایی جان‌های اقتصادی-بومى» (از قبیل اسلامی-ایرانی، مسیحی-اروپایی، شینتویی-ژاپنی، بودایی-کره‌ای و...) پیشرفت از مقلاتى است که به تعبیر حکما تصورش موجب تصدیقش می‌شود و نیاز به هیچ استدلال بیرونی ندارد. مگر معقول و منطقی است که ما نیز زمان مآهاتیر محمد را براساس الگوی ژاپن دوران میجی توسعه و پیشرفت داد؟ حتی مقتضیات اقلیمی کشورها و ضرورت‌ها و محدودیت‌های آب‌وهوایی آنها چنین اجازه‌ای نمی‌دهد؛ چه برسد به خیل عظیم باورهای فرهنگی و آداب و سنن قومی و ارزش‌های اعتقادی و هنجارهای بومی-منطقه‌ای که هرکدام در مقابل الگوهای وارداتی و طرح‌های غیربومی و خارجی پیشرفت سد سکندری هستند.

ادامه در صفحه ۶

معاون سیاسی و امنیتی وزیر کشور:

دیگر چیزی به نام کولبر نداریم

گروه سیاست: معاون سیاسی و امنیتی وزیر کشور درباره جزئیات کشته‌شدن یکی از کولبران در مرزهای غربی کشور و ضرورت جلوگیری از تکرار این اتفاقات گفت: «ما دیگر چیزی به نام کولبر نداریم. این کلمه کولبر هم کلمه‌ای بود که نمی‌دانم...

صفحه ۲

سال شانزدهم • شماره ۳۲۶۹ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

گفت‌وگوی دیر هنگام و ناتمام

حجت‌الله میرزایی - اقتصاددان

دیروز نشست سه‌ساعته رئیس‌جمهور با گروهی از اقتصاددانان از دانشگاه‌های مختلف برگزار شد. نمایندگان از هر دو طیف فکری حضور داشتند و صمیمانه، با صراحت و بی‌پرده نقدها و نظرات خود را برای گذار از گلوگاه تحریم و شرایط دشوار اقتصادی در میان گذاشتند. نگارنده که تجربه حضور در نشست‌های متعددی از این دست را دارد، این نشست را امیدوارکننده و حکایتگر تدابیر دولت یازدهم، برخی وجوه مهم و تأمل‌برانگیز این دیدار را به اختصار برمی‌شمارم:

۱- به جز دو نفر، بقیه ۳۸ اقتصاددانی که در ماه‌های گذشته دو نامه اقتصادی به رئیس‌جمهور نوشتند، در جلسه امروز حضور نداشتند. انتظار آنان این بود که آقای روحانی جلسه‌ای اختصاصی با آنها برگزار کند و نقدها، استدلال‌ها و راه‌حل‌های پیشنهادی آنها را بشنود. امید است این خواسته محقق و سخنان این گروه از اقتصاددانان معتبر و صاحب‌نظران تأثیرگذار اقتصاد ایران هم شنیده شود.

۲- به جز این گروه که اقتصاددانان نهادگرا به شمار می‌روند، دکتر مسعود نیلی، دبستار اقتصادی ویژه رئیس‌جمهور غایب اصلی و مهم این نشست بود. البته تنی‌چند از همکاران و همفکران نیلی با صراحت و تقسیم‌کار اندیشیده، دیدگاه‌های خود را بیان کردند ولی استنادات متعدد رئیس‌جمهور به دیدگاه‌ها و نظرات آقای نیلی نشان داد که او نقش تعیین‌کننده و مؤثری در غالب سیاست‌های اقتصادی پنج سال گذشته دولت داشته است.

۳- با ارائه دیدگاه‌های متنوع و گاهی متضاد اقتصاددانان درباره موضوعات مشخصی چون بازار پول، بازار ارز، سیاست‌های حمایت از خانوارها و بنگاه‌های اقتصادی، انتخاب میان رکود یا تورم، مشخص شد که رئیس‌جمهور و همه سیاست‌گذاران با چه امر دشواری برای گزینش و اجرای سیاست‌ها در نبود وفای و دیدگاه مشترک مواجه‌اند.

۴- فحوائ کلام گویندگان به‌روشنی نشان داد اقتصاد ایران نه‌تنها از نبودن فضای گفت‌وگو میان اقتصاددانان و دولت بلکه بیشتر از آن از نبود فضای گفت‌وگو میان خود اقتصاددانان رنج می‌برد. گام اول برای کمک به دولت و اقتصاد کشور، دستیابی به زبان و تلفیق مشترک درباره ماهیت و چرایی مسائل جاری کشور است. با کمال تأسف گفت‌وگوی روشمند و در چارچوب قواعد علمی جای خود را به اتهام، افترا و تخریب دوسویه داده و تک‌گویی به مجادلات تند و بی‌فایده و ناامیدکننده میان کارشناسان اقتصادی منجر شده است.

۵- رئیس‌جمهور با ارائه کدهای دقیق و درستی از نقدهای اقتصاددانان در رسانه‌ها و تریبون‌های عمومی و نامه‌های عمومی یا اختصاصی آنان، نشان داد اگرچه گفت‌وگوی عمومی با آنان نداشته اما دیدگاه‌ها و نقدهای آنها را خوانده و شنیده است. علاوه بر این با اشاره به روندهای گذشته اقتصاد کلان، اعتبار تجربی پیش‌بینی‌های آنها را مورد تردید قرار داد.

۶- با وجود اختلاف نظرهای زیاد اقتصاددانان اما همه آنان در یک موضوع با وفاق بلکه اجماع و تأکید نشان دادند که بخش مهمی از مسائل امروز اقتصاد ایران جز با برخی اصلاحات و تصمیمات سیاسی از جمله تغییر در شیوه حکمروایی با توسعه شفافیت پاسخ‌گویی، مشارکت مؤثر، فراگیر و پاسخ‌گویی دولتمردان حل نمی‌شود. بخش مهمی از مسائل نیز نیازمند تحولات باز در سیاست خارجی و نیز ساختار، ماهیت و کارکرد همکاری‌های میان قوای سه‌گانه و نهادهای نظامی و امنیتی و فراتر از قوه مجریه است.

ادامه در صفحه ۴

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه آخر

رجوع به صفحه ۳

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴ - ۸۸۱۹۲۸۷۷

رجوع به صفحه ۵